

Mál nr. 96/2017**M****og****vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns við árekstur.****Gögn.**

Málskot, dags. 14.03.2017 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, vátryggingafélag, dags. 30.03.2017 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M sat heima hjá nágranna sínum 8. apríl 2016 þar sem drukku bjór. Vinur nágrannans og ökumaður bifreiðarinnar A kom við hjá þeim og bauð þeim í bíltúr á bíl sem hann hafði nýlega keypt. M þekkti ekki ökumann A. Þeir fóru allir í ökuferð og lá leiðin yfir á Álftanes. Þar jók ökumaður A hraðann og lenti svo í árekstri við aðra bifreið. M slasaðist við áreksturinn í andliti og fékk brot í processus transversus C-5-T1 og var frá vinnu í fjórar vikur.

V neitaði fullri bótaskyldu á þeim grundvelli að ökumaður A hefði verið ölvaður við aksturinn. Áfengismagn hans hefði mælst 1,69‰ hálf tíma eftir aksturinn og klukkutíma síðar 1,57‰. Samkvæmt upplýsingum frá Samgöngustofu séu áhrif áfengis með 1,5‰ í blóði veruleg og valdi erfiðleikum með að standa, ganga og tala. Áfengisáhrif ökumanns A hefðu því átt að vera M ljós og þar með hafi hann sýnt af sér stórkostlegt gáleysi og eigi að bera 2/3 hluta tjóns síns sjálfur.

M byggir bótaskyldu sína á því að hann hafi ekki þekkt ökumann A fyrir ökuferðina og hann hafi ekki vitað um drykkju hans. Það að þiggja far með ökumanni óafvitandi um ölvun hans eigi ekki að nægja til að litið sé á að um stórkostleg gáleysi sé að ræða. Bent er á að það sé fyrst á slysadeild sem lögregla verður var við ölvun ökumanns A.

Álit.

Samkvæmt 3. mgr. 45. gr. laga umferðarlaga nr. 50/1987 telst ökumaður óhæfur til að stjórna ökutæki ef vínandamagn í blóði hans nemur 1,20‰ eða meira. Samkvæmt því var ökumaður A óhæfur til að aka bifreið þegar áreksturinn varð. Samkvæmt dómaframkvæmd taka aðilar á sig ábyrgð ef þeir setjast upp í bifreið með ölvuðum ökumanni ef þeim má vera ljóst að ökumaðurinn er ölvaður.

Í þessu máli liggur fyrir að M þekkti ekki ökumann A fyrir ökuferðina. Í lögregluskýrslu er fyrst minnst á ölvun ökumanns þegar rætt er við hann á slysadeild. Það liggur því ekki ljóst fyrir að ölvun ökumanns hafi verið með áberandi hætti. Ördugt er að staðhæfa samkvæmt fyrirliggjandi gögnum að M hafi vitað eða mátt vita að ökumaðurinn hafi verið ölvaður þegar hann settist upp í bifreiðina og fór í ökuferðina. Það eitt að taka far með ölvuðum ökumanni getur ekki eitt og sér leitt til þess að um stórkostlegt gáleysi sé að ræða sem leiði til þess að tjónþoli beri eigin áhættu á tjóni. Með vísan til þess vafa að sést hafi á ökumanni A að hann hafi verið ölvaður þykir rétt að V bæti að fullu tjón M vegna slyssins.

Niðurstaða.

Líkamstjón M er að fullu bótaskyld úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 16. maí 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Lúðvík Bergvinsson hdl.